T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
CEZA BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015/2
KARAR NO : 2015/2
KARAR TR : 02.02.2015

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadı-ğından, (Asliye Ceza Mahkemesinin gö-revsizlik kararı kesinleşmediğinden) aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN RED-Dİ-NE karar verilmesinin gerektiği hk.

-
-
-

KARAR

-
-

Davacı : K.H.
Sanık : O.Ö.

OLAY : Iğdır 5. Hd. A. Bkm. Birlik Komutanlığı emrinde görevli sanık Bkm.Er O.Ö.'in, izninin bittiği 28.1.2011 günü saat 24:00'a kadar birliğine katılması gerekirken, birliğine katılmayarak 29.1.2011- 28.3.2011 tarihleri arasında firar suçunu işlediği, 3.5.2011 günü saat 18:15'de aynı Komutanlık emrinde görevli Bkm.Er V.K. ile birlikte izne gidecek olmaları sebebi ile sivil eşya deposunda bulunan eşyalarını almak için sivil eşya deposu sorumlusu K.D.Bkm.Onb. H.E.'nin yanına gittikleri, üçünün birlikte sivil eşya deposuna vardıkları, H.E. kapının önünde beklerken, V.K. ile sanığın bir kısım eşyalarını alarak depodan çıktıkları, aynı gün akşam 20:15 sıralarında sanığın H.E.'nin yanına gelerek birkaç parça eşyasının kaldığını söyleyip sivil eşya deposunun anahtarını istediği, Hakan Emre'nin anahtarı verip sanığın tek başına sivil eşya deposuna gitmesine müsaade ettiği, sanığın elinde bir valiz olduğu halde yalnız başına sivil eşya deposuna gittiği, aynı Komutanlık emrinde görevli Bkm.Er M.C. ile Bkm.Er M.K.'na ait bir adet beyaz renkte Berşhka marka mont, bir adet mavi renkte Levi's marka kot, bir adet beyaz renkte Nike marka spor ayakkabı ve bir adet sarı renkte Collezzione marka tişörtü alarak kendi valizine koyduğu, Hakan Emre geldiğinde sanığın işinin bitmiş olduğu, yine H.E. tarafından sanığın üzerinin veya çantasının aranmadığı ya da giriş kaydının yapılmadığı, 4.5.2011 tarihinde M.K.'nun çarşı iznine çıkmak için sivil eşya deposundan eşyalarını almaya gittiğinde eşyalarının olmadığını görmesi üzerine durumun anlaşıldığı, böylece sanığın arkadaşının bir şeyini çalmak suçunu işlediği, 19.5.2011- 27.6.2011 tarihleri arasında da, altı hafta içinde kendiliğinden dönmekle son bulan izin tecavüzü suçunu işlediği ileri sürülerek, sanık O.Ö.'in eylemine uyan 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 66/1-a, 66/1-b ve 132. (iki kez) maddeleri uyarınca cezalandırılması istemiyle 12. Mekanize Piyade Tugay Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 13.3.2012 gün ve E:2012/177, K:2012/126 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

12. MEKANİZE PİYADE TUGAY KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 27.12.2012 gün ve E:2012/583, K:2012/437 sayıyla; sanık hakkında "firar" ve "altı hafta içinde kendiliğinden dönmekle son bulan izin tecavüzü" suçları nedeniyle cezalandırılması istemiyle kamu davası açılmış ise de, sanık hakkında Elazığ Asker Hastanesi tarafından düzenlenen 31.05.2012 tarih 2282 sayılı sağlık kurulu raporundan, sanığın barışta askerliğe elverişli olmadığı, seferde görev yapacağı, suç tarihlerinde askerliğe elverişli olup olmadığı hakkında kesin kanaate varılamadığı bildirildiğinden, sanığın suç tarihlerinde asker kişi sıfatına sahip olup olmadığı hususu şüphede kaldığından şüpheden sanık yararlanır genel hukuk ilkesi uyarınca sanığın bu iki suçtan beraetine;

"Arkadaşının bir şeyini çalmak" suçundan açılan kamu davasında ise; sanık hakkında, Askeri Ceza Kanunu'nun 132. maddesi gereğince altı ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, Türk Ceza Kanunu'nun 62/1. maddesi gereğince cezasının takdiren 1/6 sının indirilmesiyle beş ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, sanığa verilen hapis cezasının 5237 sayılı Kanun'un 50 ve 52. maddeleri gereğince, sanığın kişiliği, sosyal ve ekonomik durumu ve suçun işlenişindeki özellikler vesair haller göz önüne alınarak bir günü takdiren 20.-TL. sından adli para cezasına çevrilmesi ile neticeten üç bin (3000) Türk Lirası adli para cezası ile cezalandırılmasına, sanığa verilen adli para cezasının 5237 sayılı Kanun'un 52/4. maddesi uyarınca yirmi ayda ve yirmi eşit tahditte ödenmesine, taksitlerden birinin zamanında ödenmemesi halinde geriye kalan adli para cezasının tamamının sanıktan defaten tahsiline ödenmeyen adli para cezasının hapse çevrilmesine, yasal imkansızlık nedeniyle verilen hapis cezasının ertelenmesine veya hükmün açıklanmasının geri bırakılmasının uygulanmasına yer olmadığına karar verileceği, Türk Ceza Kanunu'nun ilgili maddelerinin uygulanması durumunda ise; Türk Ceza Kanunu'nun 141. maddesi gereğince bir yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına, 62/1. maddesi gereğince cezasının takdiren 1/6 sının indirilmesiyle on ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, sanığa verilen hapis cezasının 5237 sayılı Kanun'un 50 ve 52. maddeleri gereğince, sanığın kişiliği, sosyal ve ekonomik durumu ve suçun işlenişindeki özellikler vesair haller göz önüne alınarak bir günü takdiren 20.-TL.sından adli para cezasına çevrilmesi ile neticeten altı bin (6000) Türk Lirası adli para cezası ile cezalandırılmasına,sanığa verilen adli para cezasının 5237 sayılı Kanun'un 52/4. maddesi uyarınca yirmi ayda ve yirmi eşit taksitte ödenmesine, taksitlerden birinin zamanında ödenmemesi halinde

geriye kalan adli para cezasının tamamının sanıktan defaten tahsiline, ödenmeyen adli para cezasının hapse çevrilmesine, yasal imkansızlık nedeniyle verilen hapis cezasının ertelenmesine yer olmadığına, sanığın daha evvel kasıtlı bir suçtan mahkûmiyetinin bulunmaması nedeniyle hakkında sanığa verilen mahkumiyet hükmünün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verileceği, bu nedenle Türk Ceza Kanunu'nun sanık hakkında uygulanmasının daha lehe olduğunun değerlendirildiği açıklanarak, sanık hakkında Elazığ Asker Hastanesi tarafından düzenlenen 31.05.2012 tarih 2282 sayılı sağlık kurulu raporundan sanığın suç tarihlerinde askerliğe elverişli olup olmadığı hakkında kesin kanaate varılamadığı bildirildiğinden, sanığın suç tarihlerinde asker kişi sıfatına sahip olup olmadığı hususu şüphede kaldığından, şüpheden sanık yararlanır genel hukuk ilkesi ve 353 sayılı Kanun uyarınca, sanığa yüklenen "arkadaşının bir şeyini çalmak" suçu nedeniyle sanığı yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, temyiz edilmeyen karar kesinleşerek, dava dosyası, Iğdır 2. Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

IĞDIR 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 9.5.2014 gün ve E:2014/109, K:2014/190 sayıyla; Askeri Ceza Kanunu'nun 132. maddesinde, bir üstün, arkadaşının veya astının bir şeyini çalan asker kişilerin altı aydan beş seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılacakları şeklinde düzenleme olduğu, aynı suça ilişkin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 141. maddesinde ise, zilyedinin rızası olmadan başkasına ait taşınır bir malı kendisine veya başkasına yarar sağlamak maksadıyla bulunduğu yerden alan kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir, yine aynı Kanun'un 142. maddesinde hırsızlık suçunun kime ait olursa olsun kamu kurum veya kuruluşlarında bulunan eşya hakkında herkesin girebileceği bir yerde bırakılmakla birlikte kilitlenmek suretiyle ya da bina veya eklentileri içinde muhafaza altına alınmış eşya hakkında işlenmesi halinde iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur şeklinde düzenlemenin olduğu göz önüne alındığında, dosya kapsamına göre sanığın işlediği iddia olunan suçun cezasının alt sınırı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 142/1-a maddesi gereğince 2 yıl olduğu bu husus göz önüne alındığında Askeri Ceza Kanunun 132. maddesinin sanığın lehine olduğu, sanığın lehine olan Kanun maddesinden yararlanmasının gerektiği, adli yargı yerince Askeri Ceza Kanunu'nun uygulanma olanağının bulunmadığı, ayrıca sanığın atılı suç tarihinde askerlik görevini ifa ettiği, sanığın suç tarihinde askerliğe elverişli olup olmadığı noktasında kesin kanaate varılamadığını bildiren bir sağlık raporuna dayanılarak sanık aleyhine durum yaratılamayacağı, sanığa yüklenen eylemin Askeri Ceza Kanunu'nda özel olarak düzenlenmesi nedeni ile sırf askeri suç olduğu, sırf askeri suçları yargılama görevinin askeri mahkemelerde olduğu açıklanarak, sanığı yargılama görevinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, aynı Mahkemece, Mahke-memize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler; Ahmet KARADAVUT, Dilaver KAHVECİ, Şuayip ŞEN, Haluk ZEYBEL, Yusuf Tamer ÇETİN, Mehmet AVCIOĞLU'nun katılımlarıyla yapılan 02.02.2015 günlü toplantısında, Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Necmettin AKSOY'un, başvurunun reddine ilişkin sözlü ve yazılı açıklamaları dinlendikten sonraGEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerince verilen görevsizlik kararının Yasa'da belirtilen hususları içermediği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi ikinci fıkrasında, "Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir" denilmiş, 223. maddesinin onuncu fıkrasında, "Adli yargı dışındaki bir yargı merciine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır" düzenlemesi yer almış, 232. maddesinin altıncı fıkrasında ise, "Hüküm fıkrasında, 223 üncü maddeye göre verilen kararın ne olduğunun, uygulanan kanun maddelerinin, verilen ceza miktarının, kanun yollarına başvurma ve tazminat isteme olanağının bulunup bulunmadığının, başvuru olanağı varsa süresi ve merciinin tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmesi gerekir" hükmüne yer verilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dışında ayrıca, Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulu'nun 9.12.1931 gün ve E:1931/12, K:1931/48 sayılı kararında da belirtildiği gibi yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanığa yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Iğdır 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ :2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27.

maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 02.02.2015 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Ahmet KARADAVUT	Dilaver KAHVECİ	Şuayip ŞEN

Üye	Üye	Üye
Haluk ZEYBEL	Yusuf Tamer ÇETİN	Mehmet AVCIOĞLU